

вищої освіти інженерно-енергетичного факультету та інших учасників освітнього процесу за результатами тематичного «круглого столу» на інженерно-енергетичному факультеті, м. Миколаїв, 18-20 листопада 2020 р. Миколаїв : Миколаївський національний аграрний університет, 2020. С. 10-12. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8122>.

6. Курепін В. М., Іваненко В. С. Альтернативні джерела енергії, як захід скорочення антропогенних викидів парникових газів у Миколаївській області // Глобальні ризики у формуванні міжнародної екологічної безпеки. Збережемо джерело життя – воду! [Електронний ресурс] : тези доповідей здобувачів вищої освіти спеціальностей 071 «Облік і оподаткування», 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» та інших учасників освітнього процесу за результатами тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті до Всесвітнього Дня водних ресурсів, м. Миколаїв, 22 квітня 2020 року. - Миколаїв : МНАУ, 2020. – С. 26-29. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7057>.

Науковий керівник:

Курепін В.М.,

канд.екон.наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет

ОХОРОНА ЗЕМЕЛЬ, ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНІ ЗАХОДИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ ТА БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЙ ОБ'ЄДНАНИХ ГРОМАД

Пранович К.О.,

здобувач вищої освіти, інженерно-енергетичний факультет

Миколаївський національний аграрний університет

Охорона земель, інженерно-технічні заходи цивільного захисту та благоустрій території визначає комплекс правових, організаційних, економічних, технологічних та інших заходів із забезпечення раціонального використання та охорони земель [1], благоустрою території, а також заходи щодо поводження з відходами. Ці заходи спрямовані на раціональне використання земель, запобігання необґрунтованому вилученню земель сільськогосподарського призначення для несільськогосподарських потреб, захист від шкідливого антропогенного впливу, забезпечення особливого режиму використання земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення.

Людина, використовуючи землі, впливає на них: внесення добрив, призводить до цвітіння водойм ; збільшення машин на дорогах призводить до забруднення ґрунтів та рослин [2]. Землі повинні використовуватися за цільовим призначенням з метою досягти найоптимальнішого балансу між ефективним використанням та екологічними вимогами. Вони потребує постійного нагляду та контролю, також проведення ряду заходів: озеленення прибережних захисних смуг та територій вздовж магістральних доріг; насадження полезахисних

лісосмуг; зменшення розораності території; проведення сівозмін; створення парків та заповідників.

Найважливішою передумовою для створення здорового та зручного життя населення є природні умови [3]. Ефективне використання природних умов може бути досягнуто лише на основі інженерно-будівельної оцінки території. Інженерно-будівельна оцінка території виконується за критеріями, які враховують природні та антропогенні процеси і явища. За допомогою цих критеріїв визначають території, які є сприятливими, малосприятливими та несприятливими для здійснення певних видів діяльності.

Інженерна підготовка території з метою захисту її від небезпечних природних явищ та процесів повинна виключити виникнення аварійно-небезпечних ситуацій та забезпечувати:

- загальну стійкість об'єктів і територій [4];
- надійне функціонування об'єктів, що розміщені на цих територіях;
- нормативні медико-санітарні умови проживання населення, санітарно-гігієнічні, соціальні, рекреаційні умови території, що захищаються;
- збереження природних ландшафтів, заповідних зон, об'єктів природної та культурної спадщини [5] тощо;
- охорону навколишнього природного середовища, раціональне використання земель і природних ресурсів, об'єктів, що захищаються тощо.

Інженерно-технічні заходи цивільного захисту територій спрямовані на захист населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій [6]. Вони повинні обґрунтовуватися пропозиціями щодо: створення фонду захисних споруд; встановлення ідентифікації потенційно небезпечного об'єкту (ПНО) та об'єкту підвищеної небезпеки (ОПН); організації евакуації населення; забезпечення пожежної безпеки; організації медичного забезпечення; забезпечення радіаційного та хімічного захисту населення.

Фонду захисних споруд формується відповідно до розрахунків чисельності населення громади на розрахунковий період. Захисні споруди, це сховища та протирадіаційні укриття, вони є основним засобом колективного захисту населення. Застосовуються укриття найпростішого типу. Фонд захисних споруд для працюючих повинен створюватися на території підприємств, або поблизу них, а для решти населення громади - в районах житлової забудови.

Сховища та ПРУ будують у підвалах будинків чи відокремлено, їх споруджують заздалегідь, у мирний час. Сховища та протирадіаційні укриття розміщуються в межах радіусу збору населення, яке має укриватися, згідно зі схемами розміщення захисних споруд цивільного захисту.

Тому інженерно-технічними заходами цивільного захисту територій передбачено створення та реконструкцію фонду захисних споруд цивільного захисту з метою збільшення площі захисних споруд шляхом:

- комплексного освоєння підземного простору у населених пунктах для взаємоузгодженого розміщення у ньому споруд та приміщень соціально-побутового та іншого призначення з урахуванням необхідності пристосування і використання частини приміщень для захисту населення;

- пристосування підвальних та інших заглиблених приміщень, приміщень цокольних та наземних поверхів існуючих будівель і таких, що будуються;
- будівництва заглиблених сховищ та протирадіаційних укриттів, які розташовані окремо від об'єктів виробничого призначення.

Інженерно-технічні заходи цивільного захисту передбачають ідентифікацію ПНО щодо небезпечних видів діяльності, до яких є підстави вважати, що вони можуть викликати при певних обставинах техногенні аварії або катастрофи з важкими соціальними і економічними наслідками.

Інженерно-технічні заходи цивільного захисту включають на час надзвичайної ситуації (НС) проведення загальної або часткової евакуації населення тимчасового або безповоротного характеру. Тому треба організувати збірні евакуаційні пункти (ЗЕП) [7]. У ЗЕП проводять збір та реєстрацію населення, яке евакуюється; формують евакуаційні колони, відправляють у безпечні райони евакуйоване населення. Для розміщення ЗЕП використовуються різні громадські будинки і споруди, місця посадки на транспорт.

Отже, при розробленні щодо заходів охорони земель, інженерно-технічних заходів цивільного захисту та благоустрою території територіальної громади важливо виконати аналіз природних умов території планування, визначити основні екологічні проблеми та оцінити їх прояв у часовій перспективі та їх комплексну дію. Всі заходи повинні бути узгоджені з відповідними органами та відповідати нормативним актам.

Бібліографічний список

1. Курепін В. М., Демченко А. В. Локальні екологічні проекти у розвитку місцевого господарювання // Глобальні ризики у формуванні міжнародної екологічної безпеки. Збережемо джерело життя – воду! [Електронний ресурс] : тези доповідей здобувачів вищої освіти спеціальностей 071 «Облік і оподаткування», 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» та інших учасників освітнього процесу за результатами тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті до Всесвітнього Дня водних ресурсів, м. Миколаїв, 22 квітня 2020 року. - Миколаїв : МНАУ, 2020. – С. 22-26. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7056>.
2. Курепін В. М., Іваненко В. С. Агрохімічне обслуговування та його вплив на екологічний стан і охорону навколишнього середовища // Актуальні проблеми землеробської галузі та шляхи їх вирішення : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Миколаїв, 4-6 грудня 2019р. – Миколаїв : МНАУ, 2019. – С. 92 – 94. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6405>.
3. Іваненко В. С. Окремі поняття екологічної безпеки життєдіяльності // Проблеми та перспективи розвитку системи безпеки життєдіяльності : матеріали XVI Міжнар. наук.-практ. конф. молодих вчених, курсантів та студентів, м. Львів, 25-26 березня 2021р. Львів : ЛДУ БЖД, 2021. С. 192-194. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9075>.
4. Іваненко В. С. Роль агроінженера в регіональному розвитку і як йому допомагає математика // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу

України: 32-ї студентської науково-теоретичної конференції, 18-20 березня 2020 р., Миколаїв. – Миколаїв : МНАУ, 2020. - С. 105-108. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7065>.

5. Іваненко В. С. Історична та культурна спадщина Миколаївської області, як стратегія національної безпеки України // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції м. Миколаїв, 23-24 червня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 97-100. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9824>.

6. Герасіменя О. А., Курепін В. М. Концепція захисту населення і території у разі загрози та виникнення надзвичайних ситуацій // Актуальні проблеми життєдіяльності людини в сучасному суспільстві : тези доповідей здобувачів вищої освіти інженерно-енергетичного факультету та інших учасників освітнього процесу за результатами тематичного «круглого столу» на інженерно-енергетичному факультеті, м. Миколаїв, 18-20 листопада 2020 р. Миколаїв : Миколаївський національний аграрний університет, 2020. С. 10-12. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8122>.

7. Курепін В. М. Реформування системи Державної служби з надзвичайних ситуацій: шляхи і способи розв'язання проблеми // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. м. Миколаїв, 23-24 червня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 26-29. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9818>.

Науковий керівник:

Курепін В.М.,

канд.екон.наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет

СТАТУС СЛУЖБИ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА МАЛИХ І СЕРЕДНІХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Рибачек Є.С.,

здобувач вищої освіти, інженерно-енергетичний факультет

Миколаївський національний аграрний університет

Переважна більшість українських підприємств – це малі та середні підприємства. З міркувань економії фонду заробітної плати й мінімізації кількості керівників на таких підприємствах обов'язки служби охорони праці виконує одна штатна одиниця. Цією одиницею є інженер з охорони праці, а не керівник служби [1]. В умовах агресії та ведення бойових дій на території України малі та середні підприємства опинилися у складному економічному положенні, зниженні об'ємів продукції. За таких умов в структурі підприємства можуть відбуватися такі зміни.

Чи правильно це? Керівники й спеціалісти цієї служби відповідно за своїм посадовим становищем прирівнюються до керівників і спеціалістів основних виробничо-технічних служб підприємства та мають певні посадові обов'язки.